

skyttelse for betydelige Formuegoder, at bidrage væsentligt til Opretholdelsen af dette Retssamfund, saa meget mere, som velbegrundet Skattepligt og Skatteevne her falde sammen.

Det paastaas, at Militærudgifternes Vækst ikke bærer Hovedskylden for Statens Underskud, idet den ved Militærlovene af 1909 forvoldte Forøgelse af Militærudgifterne i hvert Fald for en væsentlig Del bæres af den nye 3 Millioners Skat paa Formue og Indtægt; men Udgiftsforøgelsen ved Loven af 1909 er jo kun en Fortsættelse af en lang Række Udgiftsforøgelser, der tog Fart efter Venstrereformpartiets Sprængning i 1905. — De samlede Militærudgifter vare i 1905 ca. 21 Mill. Kr. Til ordinære og ekstraordinære Militærudgifter bevilges i Aar henved 36 Mill. Kr. — Hvis Militærudgifternes Forhøjelse skulde bæres af de velhavende alene, vilde dertil kræves en langt betydeligere Forøgelse af disses Formue og Indkomstskat end den, der vedtoges i 1909.

Dette kunde gennemføres saaledes, at man i Stedet for en Forhøjelse af Stempelskatten og de andre foreslaaede Fordyrelser af Omsætningen i Samfundet paa de aarlige Finanslove udskrev en Skat paa Formue og Indtægt efter stigende Skala, saa stor, at man derved hvert Aar skaffede det Beløb, hvormed Militærudgifternes samlede Sum det Aar overstiger de 21 Mill. Kr., de samlede Militærudgifter vare i 1905 —06. Naar denne Skat kun afkrævedes dem, der have en forholdsvis betydelig Indtægt og Formue, vilde Retfærdighed og Billighed derved ske Fyldest, saa vidt det paa Grundlag af noget nu her bestaaende Skattesystem kan lade sig gøre, og Sparsommelighed i Statshusholdningen vilde i højeste Grad fremmes; thi naar det blev til Sandhed, at de velhavende betale de med de stigende militære Fordringer følgende Udgifter, vilde Militærvæsenets Krav ikke mere blive opfyldt ud over rimelige Grænser. Havde Vælgerne før sidste Valg fra alle Sider faaet klar Besked om, hvad der nu er aabenlyst for alle angaaende vore finansielle Forhold, vilde de dyre Militærlove

ikke have samlet Flertal; men hvad der saaledes er bygget op paa Forudsætninger, som efter vor Mening have vist sig urigtige, kan aldrig bringe vort Folk Lykke eller blot have Kraft til at bestaa i Længden. Under Ordningen af vore Skatteforhold i Fremtiden bør man regne med, at Militærvæsenet i en nær Fremtid omordnes saaledes, at det bliver betydeligt mindre kostbart. I Stedet foreslaar Regeringen nu en Række Skatteforhøjelser, hvis Følge vil blive, at de brede Lag komme til at bære Broderparten af de Byrder, som skyldes den i de senere Aar førte Militærpolitik. — Vi tro ikke, at der er Grund til at gaa til en saa byrdefuld Skat paa Omsætningen som den af Finansministeren foreslaaede Stempelskat, og vi have derfor stillet Forslag om Nedsættelser i denne.

Angaaende de enkelte Ændringsforslag bemærkes:

Vi have tiltraadt Forslaget om Forhøjelse af Lotteristempletet for derved at yde noget Vederlag for de Nedsættelser paa andre Punkter, som findes i Finansministerens Forslag. I øvrigt have vi stillet Forslag, som bringe Stempelafgifterne tilbage til den nuværende Højde. Ved Forslagets Vedtagelse i den af os foreslaaede Skikkelse opnaas Lovfæstning af de af Kommissionen formulerede tidsvarende Forbedringer i Henseende til at samarbejde og ordne i samme Lov de forskellige Bestemmelser om Stempelafgifter, uden at Skattebyrden forhøjes paa følelig Maade.

Den nye Skat paa Anvisninger maa vi bestemt modsætte os. Dens Gennemførelse vil blive en Skuffelse. Anvisningen (Checken) anvendes endnu kun lidet som Betalingsmiddel udenfor Forretningsvirksomhed, og hvis dens begyndende Anvendelse i Husholdninger og private Forhold trænges tilbage, vil derved ske stor Skade. Man ser, at Checkskatten har den Virkning andre Steder at trænge Brugen af Anvisninger som Betalingsmiddel tilbage, og der kan ikke være Tvivl om, at dens Virkning i saa Henseende i fremtrædende Grad vil gøre sig gældende her i Landet.